

[Lysholt Hansen.]

hedsrådene over for den befolkning, der har valgt dem. Lad mig blot som et lille eksempel nævne, at der i min hjemby udskrives ca. 1/2 mill. kr. i kirkeskat ud af en samlet skatteudskrivning på 8 1/2 mill. kr. Menighedsrådet forvalter altså her flere penge end de fleste af byrådets udvalg. Og selv om det kan være meget hyggeligt, at menighedsrådenes møder kan foregå under mere private former, som ministeren udtrykker det, så ville det være mere i overensstemmelse med demokratisk sæd og skik, om møderne var offentlige på linje med kommunalrådenes møder. Selv om jeg ikke tror, at folk ligefrem vil stå i kø for at få lov til at overvære menighedsrådsmøder landet over, kan fuld offentlighed i disse møder dog måske i visse tilfælde give øget interesse for kirken og dens anliggender, og i det ønske ved jeg at jeg kan mødes med den højtærede minister.

Overvind disse betænkeligheder, minister, og lad som hovedregel menighedsrådenes møder blive offentlige. Kunne vi så samtidig nå frem til, at menighedsrådene blev valgt på samme dag som de kommunale råd og havde valgperiode sammen med disse, ville vi have fået placeret menighedsrådene netop dér, hvor de bør være placeret, lige i midten af befolkningens interesseområde.

Formanden: For en ordens skyld gør jeg opmærksom på, at forretningsordenen ikke tillader direkte tiltale.

Vagn Bro: Jeg kan på mit partis vegne anbefale det foreliggende forslag til lov om ændringer i lov om menighedsråd til en både velvillig og hurtig behandling.

Jeg må, for at begynde med slutningen, først sige, at i 1957 var der jo — som den højtærede minister og det høje ting ved — en vis uenighed inden for det parti, jeg repræsenterer, om de nye regler om måden og formerne for udvælgelsen af præster til hvert 5. embede. Jeg må føje til, at jeg var i mindretal — det var ikke noget særlig lille mindretal — men der var et flertal i min gruppe, som ønskede, om jeg så må sige, menighedsrådenes uændrede adgang til at besætte præsteembeder. Vi fik dengang indført en revisionsbestemmelse, det er jo

grunden til dette forslags fremsættelse. Jeg kan sige, at det i det kommende udvalg ville have interesse for os — og det er jo ikke noget kæmpearbejde — at høre en fremstilling af den højtærede minister om de i alt 26 tilfælde, hvor de nye regler er bragt i anvendelse. I øvrigt finder vi, at tiden har været for kort til, at man nu kan danne sig et endeligt indtryk, så vi er indforstået med, at der indføres en bestemmelse om revision i 1965-66. Personlig glæder det mig at se, at ministeren mener, at denne ny lovgivning har givet rimelig hjælp til at formindske vanskelighederne, og at der er meget, der tyder på, at vi skal fortsætte forsøget.

Det er jo egentlig det, der er meningen med lovforslaget, men så følger den højtærede minister et par ting til. Den ene ændring mener jeg i virkeligheden slet ikke vi behøvede at have, men da den på den anden side kun slår fast, hvad der gælder i dag, har jeg ikke noget at indvende derimod, men kan i modsætning til den ærede ordfører, der forlod talerstolen, da jeg gik herop, sige, at jeg må støtte ministeren. Dette er uomtvisteligt et område, hvor man, hvad enten vi har den ene eller den anden mening om offentlighed i offentlige forsamlinger, tror jeg nok, vil tjene sagen ved at overlade afgørelsen til menighedsrådene, der altså nu får adgang til at kunne bestemme, at en række forhold kan drøftes offentligt. Jeg tror, det ville være meget uheldigt, således som menighedsrådene siden dette århundredes begyndelse er institueret, om man begyndte, om jeg så må sige, at stille bænke eller stole op i præstens studereværelse, for det er jo dér, de allerfleste menighedsrådsmøder holdes — jeg synes for øvrigt, det er et udmærket sted fremfor en eller anden kølig forsamlingsal. Så jeg vil altså på mit partis vegne kunne slutte mig til dette.

Så er der den tredje lille ændring om, at et medlem af menighedsrådet, kan kræve forholdstalsvalgsmåden anvendt ved valg af medlemmer til udvalg m. m. Valg ved forholdstalsvalg er jo blevet en hellig ko her i landet, og der er måske også noget, der taler for det, så dette punkt kan jeg ligeledes gå med til. Jeg tror dog, at de allerfleste menighedsråd udmærket kan klare og ordne deres egen forretningsgang.